

7000 mrličev leži od 12. maja pod milim nebom na vročem solncu v ostudno žretje divjim psom!

Tako poroča Anglež Baring angležkim ministrom! Uredništvo ne pristavi niti besedice, edino opomnico še doloži: Kristijanom v Evropi so liberalci povsod: v Avstriji, na Nemškem, Italijanskem, Francoskem, Angležkem itd. naložili strahovita bremena in plačila za vojake; vsako leto se za nje porabi više 1000 milijonov goldinarjev, vedno je več milijonov vojakov pod puško, zemlja in morje se treseta pod dragim vojnim orožjem — a za uboge slavjanske in krščene Bolgare na Turškem se nihče ne gene! Taka Evropa je res vredna, da bi jo divji Turki zopet vzeli pod svojo kruto jerobstvo!

Cerkvene zadeve.

Zlato sv. mešo ali petdesetletnico posvečevanja v mešnika bodo č. g. Anton Galuf, konzistorijalni svetovalec, nadžupnik in dekan Vuzenički obhajali 27. avgusta t. l. Bog nam živi preblagega gospoda!

Škofa Strossmajer-ja, največjega podpornika omike in napredka na Hrvatskem, so Magjari začeli hudo sovražiti, ga ogovarjati in obrekovati. Pravijo, da je 30.000 fl. daroval za uboge Bosenske reve; in zato zahtevajo, naj ga magjarsko ministerstvo odstavi. Tako pa zahteva le magjarsko sovrašтво do Slavjanov, prišedše iz slabe vesti in strahů.

Nadškof salcburški, tedaj tudi naš višji duhovni pastir, dr. Franc Eder, bodo 24. septembra, t. j. na god sv. Ruperta, utemeljitelja salcburške škofije, prejeli škofovsko posvečevanje.

Kardinal Antonelli, dolga leta eden izmed najzvestejših služebnikov in pomagačev Pija IX. v vladovanju velike katoliške Cerkve, je hudo zbolel in bojijo se za njegovo življenje. Sv. Oče pa so vkljub velikej starosti in silnej vročini, ki sedaj v Rimu pritiska, vedno zdravi in precej čvrsti. Ravno sedaj delajo priprave za razstavo v Vatikanu, ki se bode v spomin 50letnice škofovanja Pija IX. vršila od 21. maja do 30. junija l. 1877. Razstava bo imela dva oddelka; v enem bodo vse za službo cerkveno potrebne, v enem pa vse druge od katoliških mojstrov izdelane reči razpostavljene.

Baron pl. Loč, ki je nedavno s 150 Nemci prišel v Rim in pismo verne udanosti nemških Katoličanov prebral pred sv. Očetom, je vsled tega v prusko ječo zaprt, češ, da je pruskega cesarja razžalil.

Obrekovalci č. oo. Jezuitov bili so na Francoskem od sodnije precej občutljivo kaznovani. Liberalni in sploh frajmavrski listi so bili jezuitske šole v Parizu obdolžili goljufije in sleparije pri očitnih spraševanjih. Bili so zato toženi in ti nesramni obrekovalci obsojeni, da morajo plačati vsak po 2000 frankov in obsodbo razglasiti dati v 10 pariških in 20 zunanjih listih.

Društvo detinstva Jezusovega je res ljubo in vse podpore vredno društvo. Deležniki otroci vplačujejo nekoliko krajcarjev, koje so si prihranili ali od starišev izprosili. Nabrani denar se potem pošlje na Kitajsko in se obrne za izrejo otrok, katere so paganski Kitajci zavrgli in na steze in ulice pometali. Usmiljeni katoliški misionarji take zavržene črviče pobirajo, krščujejo in v ljudi in Kristijane izrejajo. Brez dvombe je to človekoljubno in sveto djanje. Toda lažnjivi frajmavrski človekoljubi tega ne morejo trpeti, delajo bratovščini detinstva Jezusovega zapreke in na Pruskem so njo popolnem prepovedali. Ali vkljub prepovedi se bratovščina širi in raste in je lani 72.000 fl. več darovala, kakor pred 4 leti. To je veselo znamenje, da ošabno preganjanje sv. Cerkve na Pruskem nič ne opravi.

Novih mučenikov je dobila katoliška Cerkva na Kitajskem. V mestu Ning boč so imeli Katoličani lepo cerkvico. Ko so bili pri službi božji zbrani je prilomastila tropa paganov, vdrla v cerkvo, ubila duhovnika v mešni obleki pred altarjem in umorila več vernikov!

Gospodarske stvari.

Splošna ravnila gledé gnoja.

M. Konečen namen vsega gnojenja je prvič zemlji rodovitnost vzdrževati in ohraniti in drugič jo kolikor mogoče najizdatnejše povišati.

Kmetovavec mora pa pred vsem uharnost gnojenja (Rentabilität) pred očmi imeti. To hoče reči, kmet mora gledati, da mu pridelek tudi potroške za gnojico poplača. Ako bi namreč na njivo za 30 goldinarjev gnoja porabil, pa le za 25 goldinarjev iz iste njive pridelal, bi bilo to neuharno delo. Toraj predrago gnojivo ne kaže, ker po njem uharnost gnojiva dvomljiva postane. Imenitno ravnilo z najmanjšimi potroški največe pridelke doseči, mora umen kmetovavec tudi pri gnoju pred očmi imeti. Toraj mora znati z gnojem prav obračati, to se pa pravi gnoj v pravem času in gledé lastnosti zemlje v pravi meri in sostavi, v pravi okliki in v ravno taki podobi zemlji podati, v kakoršni ga posejana rastlina najbolj potrebne in najložje v se jemlje.

Kar se najprej sostave in množine potrebnega gnojiva tiče, tako se ti dve reči najbolj potem ravnate, koliko redivnih tvarin ona rastlina, za katero se gnojivo potrebuje, iz zemlje poteza. Strnjeni sadež potrebuje drugih redivnih tvarin, kakor osipavni, trs drugih, kakor krmine itd. Sicer je res, da se v vsakdanjem življenju tej tirjatvi do pičice natanko ne more zadostiti, vendar zarad tega ni treba nikomur v tem oziru malomarnemu biti. Bil bi narobe svet, ko bi se po drugem nasprotju seglo in pri gnojenju na to celo nič ne porajtalo, koliko redivnih tvarin ktera rastlina iz zemlje poteza. Številke, ki nam to kažejo, morajo nam vedno za